

המשפט נגד "דאר-היום"

המשפט מתנהל בדלתים סגורות

תחילת המשפט

המשפט שהוגש נגד "דאר-היום" ע"י התובע הכללי ושנועד להתברר היום בבית-מ' המחוזי החל בשעה עשר. כשעה לפני התחלת ברור המשפט כבר נמלא בית-מ' המחוזי מפת לפת. בין הבאים נראו, כמרים שונים וסמנים ערבים מחוגי הועד-הפועל הערבי ומחוגים ערביים אחרים. הסציו-התוספת בהודו-הרסט היה נוכח בשם המשטרה; כמו כן נוכחו באי-כח העתונות העברית בארץ באי-כח העתונות היהודית בחו"ל, ב"כ סמ"א ועתונאים נוצרים שונים.

המסגוריה: התובע הכללי ה' אליהו האמשויל והעו"ד מוסקר. הסנגוריה: עורכי-הדין הורס ב. סמואל, ברנרד יוסף וד"ר שמטרלינג.

בשעה עשר בערך מופיעים על כמת המשפט השופט האנגלי ה' בור והשופט הערבי ה' מניד.

עו"ד ה' סמואל בכש מאת השופטים לא לתושיב את הנאשמים בפנים השבכה. אך הבקשה נדחת ועל פסל הנאשמים יושבים העורך האחראי של "דאר-היום" מר איתמר בו אב"י ות' ישעיהו סרניאל (עומות).

השופט בור מודיע שכבוד המשפט יתנהל בדלתים סגורות ומבקש מאת הקהל הרב לעזוב את האולם. נשארים רק באי-כח העתונות.

אחרי שהנאשמים נשאלים אי-אלו שאלות פורמליות כגון: השם, הגיל וכו' מתחילה המסגוריה ע"י התובע הכללי ה' האמשויל:

ה ה א ש מ ה

העורך האחראי של "דאר-היום" ה' איתמר בו-אב"י והסופר ישעיהו סרניאל נאשמים עפ"י הסעיפים 16, 11, 55 מהחוק העותומני הקנים בדבר פרסום בעתונות.

פרטי ההאשמה: העורך האחראי של העתון היומי "דאר-היום" ה' איתמר בו-אב"י, הרשה לפרסם בעתון הנ"ל בגליון הע"ג מיום ט"ו באב, מאמר המכיל בתוכו דברי לעג נגד ישוע הנודע כנביא למושלמים וכבוד-אלהים לנוצרים. הסופר ישעיהו סרניאל הוא שכתב את המאמר הנ"ל בעתון הנ"ל.

התובע הכללי מספר בקצרה לשם באור, על דבר המרת דתו של הנס הרצל בנו של ז"ר הרצל המכובד בעיני כל העם היהודי, ועל דבר ההתרגשות שיוצרה המרת דת זו בין היהודים. כאן מקריא התובע הכללי את הדברים שבאו בירכתו: הווא- בתרגום אנגלי וכנסה זה: "ד"ר הרצל, המוכנה במאמר ג' עם הצדיק, התראת עם הקב"ה וקבל לפניו ע"ד האמונה שפרת לו בכנו. הקב"ה ינתן אל נא תצטער על בנך הנדה מפני שדבר דומה לזה סרה פה בשמים לפני אלפים שנה. השיב הצדיק: משל כחרם הנשבר, הן זה שלך היה ממור אבל בני, הוא כשר מאב ואם".

אין מן הצד, ממשיך התובע הכללי לדבר ע"ד חלוקי-הדתות שבין בני הדתות השונות בא"י. ידוע לכל שא"י היא ערש הדתות ובה נמצאים תושבים כמעט מכל הדתות. מסכת זו הוכנסה כקבי החקים העותומני חק. דומטיל ענש על כל מי שיעזי להפיץ ולפרסם דברי לעג נגד נביאים. ישוע נחשב בין הנוצרים כבן-אלהים וכנביא למושלמים. הנוצרים שקראו את דברי המאמר בעתון ראו בדברים לעג כלפי ישוע ואי-אפשר לנאשמים להכחיש ולומר שהדברים שנכתבו במאמר אינם דברי לעג כלפי ישוע. שניהם, גם העורך האחראי וכותב המאמר יודעים שרבים מבין המושלמים והנוצרים יסוראים את העתון העברי ועליהם היה לדעת שמאמר כזה עלול לגרום להתרגשות בין העדות הדתיות השונות. ומשום כך אני מאשים אותם בסעיף 16 ובסעיף 11 הבא להדגיש על הצד בהמלת ענש במסכת שכזה. שאילולא היינו מאשימים אותם אפשר שתיו קוסיפים להדפיס דברים כגון אלו.

ה ס נ ג ו ר י ה

העו"ד שמטרלינג: האשמה על בסיס דבר שנכתב בשפה שאינה ידועה לשופטים, בהכרח שתהא בלתי מדויקת. אם השופטים יראו את התרגום שנסח ע"י המתלוננים ואת התרגום הרשמי, אזי יוכחו שתהפרש הוא גדול. אלה שראו את עצמם נעלבים לא הבינו כלל את הכתוב. כמוכן שהתרגום של בית-מ' הוא בהרבה יותר טוב מזה של המתלוננים. אבל גם, הוא עוודנו רחוק מלהיות מדויק לגמרי.

השופט ה' בור: עליו להתחשב רק עם התרגום הרשמי. ותוכל אם תרצה לערער כנגדו.

העו"ד שמטרלינג: טוב, ועכשיו חוזר אני אל עצם העניי.

גם התביעה הכללית לא הבינה בדיוק את המאמר. כבר אמרו הנאשמים בחמירה המוסקמת שאין בה דברים שנכתבו בירכתו בגליון הנ"ל, כלל וכלל משום עלבון. ראשית השם ישוע אינו נזכר כלל במאמר. ושנית אין זה מן ההגיון כלל וכלל להכניס בדברים הכתובים כונת כלפי ישוע. בירכתו נדפס בעתון עברי ע"י יהודים וכשביל יהודים ובכדיהת שכירכתו מופיע צדיק יהודי המדבר אל אלהיו. אגב, בתרגום החליפו בין צדיק לד"ר הרצל, בכדיהת המובאת בירכתו מסופר על צדיק סתם ולא על הרצל. התרגום מחליף את המלה "שלך" כמוכן "בנך" וזהדבר אינו כד. כי כלום אפשרי הוא שצדיק יהודי יאמר לאלהים שישוע הוא בנו? הן ע"י כל הוא נעשה לנוצרי וכופר בהשקפת היהדות. יכול אני להביא ראיות שונות בכדי להסביר את המוכן האמתי של המלה "שלך" אך הבאור של התביעה הכללית שהמוכן "שלך" פרושו "בנך" אינו נכון כלל.

ועוד: כתוב בירכתו שאלהים עונה לצדיק במלים האלה: "גם כאן סרה מעשה דומה לזה". ואת המלים האלו מיתמים המאשימים לישוע הנוצרי, ואולם ישוע הן לא המיר את דתו וכראיה לכך אפשר להביא הרבה פסוקים מתברית. החדשה המאמתים את הדבר, שישוע לא המיר את דתו.

השופט ה' בור מעיר שאין מן הצד להקריא פסוקים מן הברית החדשה במלואם מפני שהשופטים יודעים אותם למדי, ודי להזכיר את מסומם ופרסיהם. העו"ד שמטרלינג מציין מראי-מסומות אחדים של פסוקים מן הברית החדשה.

הגנת סמואל ודברי העדים

אחר-כך עם העורר-דין סמואל ויצא בעיסקר להגנתו של ה' איתמר בו-אב"י ושל "דאר-היום". מנאמו נמשך כשעה זמחר נמסר לסוראינו את תמציתו המלאה.

שמיעת העדים

במה מנאמו מסר ה' סמואל לשופטים תרגום מדויק מספור עומות, בחמישה עמודים, ובקש מהשופטים לעיין בו במרם ושובו לדון בענינו. השופט בור עם אז ויחליט הפסקת להצי שעה בכדי שיוכלו השופטים לעיין בתרגום הספור, כפי שנמסר להם על-ידי העו"ד סמואל.

לאחר ההפסקה חזרו ה"ה איתמר בו-אב"י וישעיהו סרניאל לשבכה. ונכנסו עוד באי-כח עתוננים שונים. סמואל המשיך את הגנתו בבקשו מאת השופט בור להועיד את העדים אשר לו.

השופט בור הסכים ונמראו פרופ' דנבי ופרופ' אולברייט שתנם שני המנויים הנוצרים על "דאר-היום". ה' סחרוב, מנהל המשלח ב"הסולל", ה' פריז סורנפלה, עורך ה"פלשמיין ויסלי" ומנהל "הסולל" ות' יחזקאל ב"מ מנתל מחלפת העתונות ב"ועד הצירים". שמועתם נמשכה כשעותים ובשעה שתים נדאה המשפט לשעה שלש אחר-הצהרים.

כל דברי העדים יוכאו מחר בפרוטרוט.